Voorjaarswandeling Tespelduyn

22 maart 2025

Zaterdag 22 maart organiseerden we weer een Voorjaarswandeling op Tespelduyn. De week ervoor was er nog niet zoveel te zien, het weer was koud geweest en zelfs de narcissen zaten nog strak in de knop. Gelukkig sloeg het weer om en was het enkele dagen strak blauw en lekker zonnig. Genoeg om de omgeving weer kleur te laten krijgen. 15 mensen hadden zich opgegeven voor de wandeling.

Via het oude Duinbos, waar de kleine Scylla's in allerlei vormen en kleuren lieten zien hoe fijn klein kan zijn, liepen we via hole 6 langs een fairway vol Madeliefjes langzaam naar boven.

Boven aangekomen zie je de omgeving vanuit een hele andere hoek dan normaal. Het was niet helemaal helder, maar de contouren van Leiden waren toch nog net te zien. Omdat de natuur dit jaar twee weken achterloopt, waren er nog geen tulpenvelden in bloei. Hier en daar zijn er al wel hyacintenvelden te zien, maar het geel van de narcissen overheerste toch het beeld.

Langzaam liepen we de terp af richting het Steengrachtkanaal. Langs de warme helling van de terp zagen we alle voorjaarsbloempjes hun best doen. Sommige randen van het looppad worden eenmaal per jaar gemaaid, waardoor het zaad van het vorige jaar er nu al weer voor zorgt dat er van alles bloeit.

Zoals Speenkruid, Paarse Dovennetel, Klimopereprijs en Klein Hoefblad.

Langs het Steengrachtkanaal is het een ander verhaal. Aan de ene kant kun je de bollenlanden zien liggen tot Noordwijkerhout. Aan de andere kant zie je een strook dicht begroeide bosjes. Dat is een onderdeel van een strook, die de Oosterduinse meer verbindt met de Keukenhof. Ideaal voor de vogels, zoals nu de luid roepende Tjiftjaf, Winterkoning en het Roodborstje en wat later de Fitis en de Nachtegaal. De Sleedoorn bloeide er volop met zijn prachtige witte bloempjes. De rest van de struiken stonden er nog kaal bij. Hier vind je ook de oude stengels van de Grote Berenklauw, meer dan manshoog. En het oude Riet van vorig jaar, waarop een Dagpauwoog zich heerlijk lag te koesteren in de zon.

Terug liepen we tussen de fairways van hole 3 en 4, waar je goed kunt zien hoe waterrijk Tespelduyn is. Het Harig Wilgenroosjes schoot overal al weer uit de grond, de Meerkoeten waren druk op zoek naar nestplaatsen. Het Roodborstje vond een mooi uitkijkplaatsje, om te zien waar hij wat lekkers te eten kon vinden.

Teruglopend over de terp genoot iedereen nog een keer van het uitzicht. En als laatste kwamen we het veld met de Ice Follies tegen. Na jaren wordt het aantal bloemen langzamerhand toch wat minder, maar het blijft een prachtig gezicht. En wat fijn dat zij weer keurig op tijd in bloei stonden.

Met dank aan André Beijk voor zijn deskundige uitleg over al hetgeen we zagen en aan Sarah Humphrey voor de prachtige foto’s.

Wilt u ook eens een natuurwandeling meemaken op Tespelduyn, kijk op: https://tespelduyn.nl/mvo/natuurwandelingen/

Maud van der Veen

KNNV Bollenstreek: https://bollenstreek.knnv.nl/